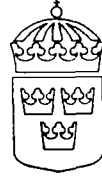

Regeringens proposition 1986/87:88

om ändring i hemförsäljningslagen
(1981:1361)

Prop.
1986/87:88

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 26 februari 1987.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Sten Wickbom

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås några mindre ändringar i hemförsäljningslagen (1981:1361). En sådan ändring är att det belopp som varans eller tjänstens pris måste uppgå till för att lagen skall tillämpas höjs från 200 kr till 300 kr. Andra ändringar innebär att konsumentens möjligheter att bli fri från ett avtal förbättras i några undantagssituationer.

Lagändringarna avses träda i kraft den 1 juli 1987.

Förslag till

Lag om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361)

Härigenom föreskrivs att 1, 5 och 7 §§ hemförsäljningslagen (1981:1361) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag tillämpas då näringsidkare vid hembesök eller vid telefonsamtal som utgör led i telefonförsäljning yrkesmässigt säljer lös egendom till konsumenter för huvudsakligen enskilt bruk. Hembesök föreligger då näringsidkaren söker upp konsumenten i dennes bostad eller på någon annan plats där konsumenten inte endast för stunden befinner sig.

Lagen tillämpas också då näringsidkare, under de förutsättningar som anges i första stycket, mot ersättning åtager sig att utföra fortlöpande tjänster i form av underhåll eller tillsyn av egendom, undervisning eller liknande.

Lagen tillämpas dock ej, om det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 200 kr. Lagen tillämpas inte heller vid försäljning av livsmedel.

Lagen tillämpas dock ej, om det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 300 kr. Lagen tillämpas inte heller vid försäljning av livsmedel *eller av fondpapper som avses i lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden.*

5 §

Om föreskrifterna i 4 § inte iakttas, är konsumenten inte bunden av avtalet.

Vill konsumenten att avtalet skall återgå enligt första stycket, skall *han eller hon underrätta* näringsidkaren om detta inom ett år från det att *avtalet ingicks*. Annars har konsumenten förlorat sin rätt att kräva att avtalet skall återgå.

Vill konsumenten att avtalet skall återgå enligt första stycket, skall näringsidkaren *underrättas* om detta inom ett år från det att, *vid köp av lös egendom, konsumenten tog emot godset eller en väsentlig del av det eller, vid avtal om en fortlöpande tjänst, näringsidkaren började utföra tjänsten*. Annars har konsumenten förlorat sin rätt att kräva att avtalet skall återgå.

7 §

Vid köp av lös egendom börjar ångerveckan löpa den dag då konsumenten *fick tillfälle att undersöka* godset eller likadant gods, dock tidigast den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa.

Vid köp av lös egendom börjar ångerveckan löpa den dag då konsumenten *tog emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersökte* godset eller likadant gods, dock tidigast den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa.

Vid avtal om en fortlöpande tjänst börjar ångerveckan löpa den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa. Detsamma

gäller vid köp av lös egendom, om näringsidkaren skriftligen har kommit överens med konsumenten om detta i fall då

1. godset har tillverkats eller väsentligt ändrats efter konsumentens särskilda önskemål, eller

2. det, med hänsyn till att godset är skrymmande eller av någon annan liknande anledning, inte skulle vara rimligt att ångerveckan börjar löpa först då konsumenten fick tillfälle att undersöka godset eller likadant gods.

2. det, med hänsyn till att godset är skrymmande eller av någon annan liknande anledning, inte skulle vara rimligt att ångerveckan börjar löpa först då konsumenten tog emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersökte godset eller likadant gods.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1987. I fråga om avtal som har ingåtts före ikraftträdandet gäller dock äldre bestämmelser.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 februari 1987

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, S. Andersson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist

Föredragande: statsrådet Wickbom

Lagrådsremiss om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361)

1 Inledning

Hemförsäljningslagen (1981:1361) trädde i kraft den 1 juli 1982 och ersatte då den tidigare gällande lagen (1971:238) om hemförsäljning m. m. Syftet med lagen är att bereda konsumenter skydd vid hemförsäljning. Lagen tillämpas då näringsidkare vid hembesök eller vid telefonsamtal som utgör led i telefonförsäljning yrkesmässigt säljer lös egendom till konsumenter för huvudsakligen enskilt bruk. Vidare tillämpas lagen då näringsidkare vid hembesök eller telefonförsäljning mot ersättning åtar sig att utföra fortlöpande tjänster i form av underhåll eller tillsyn av egendom, undervisning eller liknande. Konsumenten skyddas framför allt genom att lagen ger honom en ovillkorlig rätt att frånträda ett bindande anbud eller avtal (ångerrätt) inom en vecka från en viss, i lagen närmare angiven dag (ångervecka).

Den nya hemförsäljningslagen har nu varit i kraft några år. Som ett led i en påbörjad systematisk utvärdering av genomförd lagstiftning på civilrättens område inbjöd justitiedepartementet vissa berörda myndigheter, organisationer och företag till överläggningar i oktober 1986 rörande hemförsäljningslagen. Syftet med överläggningarna var att departementet skulle få del av de erfarenheter som har gjorts vid tillämpningen av lagen och få veta om lagen behöver ändras i något hänseende.

I överläggningarna deltog företrädare för marknadsdomstolen, konsumentverket, allmänna reklamationsnämnden, Sveriges Köpmannaförbund, Direkthandelsföretagens Förening, Svenska Tidningsutgivareföreningen, Svenska bokförläggareföreningen, Konsumentvägledarnas förening och Aktiebolaget Electrolux.

Under överläggningarna redovisades erfarenheter som gav vid handen att det bör göras några mindre ändringar i hemförsäljningslagen. Synpunkter på behov av ändringar har också framförts från annat håll. I det följande kommer jag därför att föreslå att lagen ändras på vissa punkter.

2.1 Lagens tillämpningsområde

Mitt förslag: Det belopp som varans eller tjänstens pris måste uppgå till för att lagen skall tillämpas höjs från 200 kr till 300 kr. Vidare införs ett uttryckligt undantag i lagen för försäljning av fondpapper.

Skälen för mitt förslag: I 1 § tredje stycket hemförsäljningslagen stadgas att lagen inte skall tillämpas, om det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 200 kr. Något sådant undantag fanns inte i 1971 års hemförsäljningslag. Stadgandet infördes i den nya lagen som en konsekvens av att den – till skillnad från den tidigare lagen – skulle gälla även vid hemförsäljning som sker mot kontant betalning. Undantaget fick emellertid en allmän utformning och kan tillämpas även i fall då försäljningen sker på kredit.

Stadgandet motiverades med att konsumentens behov av skydd är mindre i fall när försäljningen avser endast låga belopp. Vidare framhölls att det inte står i rimlig proportion till kostnaderna att i sådana fall ålägga näringsidkarna samma formkrav som vid annan hemförsäljning. Värdegränsen ansågs i det dåvarande läget lämpligen kunna bestämmas till 200 kr (prop. 1981/82:40 s. 12).

Med hänsyn till prisutvecklingen sedan hemförsäljningslagen trädde i kraft bör värdegränsen nu höjas, lämpligen till 300 kr.

Hemförsäljningslagen gäller vid försäljning av lös egendom. Ett undantag finns dock beträffande försäljning av livsmedel (se 1 §). Däremot finns det inget undantag för försäljning av sådan lös egendom som omsätts på värdepappersmarknaden (fondpapper).

Frågan om lagen borde kunna tillämpas vid försäljning av fondpapper diskuterades inte särskilt vid lagens tillkomst. Det kan antas att detta hänger samman med att det förutsattes att sådana värdehandlingar i allmänhet inte säljs under sådana former att hemförsäljningslagen kan bli tillämplig.

Det torde inte heller vara vanligt att fondpapper förvärvas vid sådana tillfälliga kontakter mellan säljare och köpare som hemförsäljningslagens bestämmelser är avsedda för (jfr prop. 1981/82:40 s. 41 f). Och i den mån det förekommer, kan konsumenten i allmänhet inte sägas vara i något direkt underläge i förhållande till säljaren. Det är vidare så att fondpapper lätt kan omsättas, och behovet av en ångervecka blir därför mindre.

Lagens skyddssyfte har därför knappast någon tyngd vid försäljning av fondpapper. Ett undantag för sådan försäljning bör med hänsyn härtill föras in i lagen.

Mitt förslag: Om konsumenten vill att avtalet skall återgå på den grunden att näringsidkaren inte har iakttagit sin skyldighet att informera om angerrätten, skall konsumenten underrätta näringsidkaren om detta inom ett år från det att konsumenten tog emot godset eller näringsidkaren började utföra en fortlöpande tjänst, i stället för som enligt gällande rätt inom ett år från det att avtalet ingicks.

Skälen för mitt förslag: I 4 § hemförsäljningslagen stadgas bl.a. att näringsidkaren är skyldig att på närmare angivet sätt informera konsumenten om innehållet i lagen. Enligt 5 § första stycket är konsumenten inte bunden av ett avtal som träffas vid hemförsäljning, om föreskrifterna i 4 § inte iakttas. Vill konsumenten att avtalet skall återgå på denna grund, skall han enligt 5 § andra stycket underrätta näringsidkaren om detta inom ett år från det att avtalet ingicks. Annars har konsumenten förlorat sin rätt att kräva att avtalet skall återgå.

Vid de inledningsvis omnämnda överläggningarna i justitiedepartementet upplystes att det har förekommit fall då näringsidkare har missbrukat dessa regler. Näringsidkaren har i dessa fall försummat sin informations-skyldighet men ändå skickat det köpta godset till konsumenten. Konsumenten har underlåtit att hämta ut godset, som då har gått i retur till näringsidkaren. Denne har sedan förhållit sig passiv till dess att ett år har förflutit från det att avtalet ingåtts. Därefter har han hävdat att konsumenten har varit bunden av avtalet, eftersom denne har förlorat sin rätt enligt 5 § att kräva att det skall gå åter.

Det upplystes vid överläggningarna att allmänna reklamationsnämnden har haft några ärenden av detta slag till bedömning. Detta har föranlett ordförandena i nämnden att vid ett ordförandemöte enas om följande ställningstagande: "Ordförandena var ense om att en konsument som, när föreskrifterna i 4 § inte har iakttagits av näringsidkaren, underlåter att lösa ut en försändelse och i stället låter den gå i retur normalt bör anses ha fullgjort sin underrättelseskyldighet enligt 5 § andra stycket. Utgångsläget för bedömningen här är ju att avtalet på grund av formfel i princip är ogiltigt, och näringsidkaren bör redan av returneringen förstå att konsumenten vill att avtalet skall gå åter. I vart fall har näringsidkaren i detta läge anledning att undersöka konsumentens inställning innan året gått ut."

Vid överläggningarna kom det också fram att liknande situationer har uppstått i fall när godset har levererats till konsumenten först sedan det har förflutit mer än ett år från det att avtalet har träffats.

Behovet av en regel, som efter viss tid skär av krav på återgång av ett avtal som är ogiltigt på grund av formfel, gör sig enligt min mening starkast gällande i sådana fall då konsumenten har tagit emot det gods han har beställt. Det är då rimligt att konsumenten inom en ettårstid upplyser näringsidkaren om att han vill att avtalet skall återgå. Motsvarande gäller när näringsidkaren har börjat utföra en fortlöpande tjänst som konsumenten har beställt. Däremot finns det knappast anledning att kräva att konsu-

menten reagerar på detta sätt innan han har tagit emot godset eller näringsidkaren har börjat utföra en fortlöpande tjänst.

Till detta kommer att en ettårstid som beräknas från avtalets ingående kan missbrukas på det sätt som förut har beskrivits. Den nuvarande regeln bör därför ändras så att ettårstiden i stället beräknas från tidpunkt då konsumenten tog emot godset eller näringsidkaren började utföra en fortlöpande tjänst.

2.3 Utgångspunkten för ångerveckan

Mitt förslag: Huvudregeln för beräkningen av ångerveckan vid köp av lös egendom ändras så att det avgörande blir vid vilken tidpunkt konsumenten faktiskt tar emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersöker godset eller likadant gods, och inte som nu den tidpunkt då konsumenten bereds tillfälle att undersöka godset eller likadant gods.

Skälen för mitt förslag: För att få utöva sin ångerrätt, dvs. rätt att frånträda ett bindande avtal, måste konsumenten enligt 6 § hemförsäljningslagen lämna eller sända ett skriftligt meddelande om detta till näringsidkaren inom ångerveckan. Utgångspunkten för beräkning av ångerveckan anges i 7 §. Vid köp av lös egendom börjar ångerveckan löpa den dag då konsumenten fick tillfälle att undersöka godset eller likadant gods. Har konsumenten fått en avi om att godset kan hämtas på en postanstalt, järnvägsstation eller liknande, anses han därigenom ha fått möjlighet att undersöka godset. Ångerveckan räknas då från den dag konsumenten fick avin om att godset kan hämtas (prop. 1981/82:40 s. 32).

Ångerveckan börjar dock vid köp av lös egendom löpa tidigast den dag då de handlingar med information om ångerveckan som näringsidkaren enligt 4 § skall lämna eller sända till konsumenten kom denne till handa. Och vid avtal om en fortlöpande tjänst börjar ångerveckan alltid löpa den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa. Handlingarna kommer konsumenten till handa när han är i tillfälle att ta del av deras innehåll, även om han i verkligheten inte gör det (prop. 1981/82:40 s. 33).

Under överläggningarna i justitiedepartementet kom det fram att dessa regler har vållat bekymmer vid telefonsäljning. Det framhölls därvid att konsumenten inte alltid uppfattar att ett bindande avtal har kommit till stånd vid telefonsamtalet. Han inser då inte att han måste vidta aktiva åtgärder för att bli fri från avtalet utan tror att han kan undgå alla förpliktelser genom att inte befatta sig med de försändelser som näringsidkaren tillställer honom. Om konsumenten i enlighet med denna missuppfattning underlåter att meddela sig med näringsidkaren på det sätt som föreskrivs i 6 §, blir han bunden av avtalet även om godset har gått i retur till näringsidkaren. Konsumenten kanske inte ens har tagit del av den information om hemförsäljningslagen som näringsidkaren enligt 4 § är skyldig att ge ho-

nom. I de fall det här är fråga om kan det nämligen förekomma att näringsidkaren skickar informationen med rekommenderat brev, och i enlighet med sin inställning löser konsumenten kanske inte heller ut den försändelsen.

I det betänkande av hemförsäljningskommittén som låg till grund för den nuvarande hemförsäljningslagen föreslogs att ångerveckan vid köp av lös egendom skulle, om konsumenten inte hade haft tillfälle att undersöka godset eller likadant gods, börja löpa den dag då han tog emot godset eller en väsentlig del av det (se SOU 1979:76 s. 24 och 184). Detta förslag lämnades utan erinran under remissbehandlingen. Förslaget genomfördes dock inte. I propositionen togs i stället utan närmare motivering in den lagregel som förut har nämnts, nämligen att ångerveckan vid köp av lös egendom i första hand alltid räknas från den dag då konsumenten fick tillfälle att undersöka godset eller likadant gods.

De erfarenheter som numera finns av hemförsäljningslagen visar enligt min mening att det finns skäl att ändra lagen i denna del i överensstämmelse med vad hemförsäljningskommittén på sin tid föreslog. Ångerveckan bör alltså vid köp av lös egendom börja löpa den dag då konsumenten tog emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersökte godset eller likadant gods, dock tidigast den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa. Härigenom undviks att konsumenten, om han inte redan tidigare har undersökt godset eller likadant gods, blir bunden av ett köp av lös egendom när han inte tar emot godset utan låter det gå i retur. Det är också en fördel att ångerveckan med denna lösning börjar löpa först när konsumenten rent faktiskt undersöker godset och inte redan när han genom en avi om godset fick tillfälle att göra det.

2.4 Ikraftträdande

De nya regler som jag föreslår torde inte kräva några mer omfattande förberedelseåtgärder. Ändringarna i hemförsäljningslagen bör därför träda i kraft den 1 juli 1987.

I enlighet med allmänna grundsatser bör de nya reglerna tillämpas endast på avtal som har ingåtts efter lagens ikraftträdande.

2.5 Kostnader och resursbehov

De föreslagna lagändringarna torde inte medföra att statens eller kommunernas resursbehov ökar. Utöver vissa marginella kostnader för information i inledningsskedet torde det allmänna inte drabbas av några särskilda kostnader. Inte heller för näringsidkare kan lagändringarna antas komma att medföra ökade kostnader av någon betydelse.

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom justitiedepartementet upprättats ett förslag till lag om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361).

Förslaget bör som *bilaga* fogas till protokollet i detta ärende¹.

4 Specialmotivering

1 §

Denna lag tillämpas då näringsidkare vid hembesök eller vid telefonsamtal som utgör led i telefonförsäljning yrkesmässigt säljer lös egendom till konsumenter för huvudsakligen enskilt bruk. Hembesök föreligger då näringsidkaren söker upp konsumenten i dennes bostad eller på någon annan plats där konsumenten inte endast för stunden befinner sig.

Lagen tillämpas också då näringsidkare, under de förutsättningar som anges i första stycket, mot ersättning åtager sig att utföra fortlöpande tjänster i form av underhåll eller tillsyn av egendom, undervisning eller liknande.

Lagen tillämpas dock ej, om det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 300 kr. Lagen tillämpas inte heller vid försäljning av livsmedel eller av *fondpapper som avses i lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden*.

Den föreslagna ändringen i tredje stycket första meningen innebär endast att beloppsgränsen höjs från 200 kr till 300 kr. Hemförsäljningslagen skall alltså inte tillämpas, om det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 300 kr. Skälen för ändringen har redovisats i avsnitt 2.1 i den allmänna motiveringen.

Tillägget i samma stycke tredje meningen innebär att hemförsäljningslagen inte gäller för försäljning av fondpapper. Även denna ändring har behandlats i nyss nämnda avsnitt i den allmänna motiveringen.

5 §

Om föreskrifterna i 4 § inte iakttas, är konsumenten inte bunden av avtalet.

Vill konsumenten att avtalet skall återgå enligt första stycket, skall näringsidkaren *underrättas* om detta inom ett år från det att, *vid köp av lös egendom, konsumenten tog emot godset eller en väsentlig del av det eller, vid avtal om en fortlöpande tjänst, näringsidkaren började utföra tjänsten*. Annars har konsumenten förlorat sin rätt att kräva att avtalet skall återgå.

Paragrafens andra stycke har ändrats så att den tid inom vilken konsumenten har att påkalla avtalets återgång enligt första stycket skall vara ett år från det att konsumenten tog emot godset eller näringsidkaren började

¹ Bilagan har uteslutits här. Lagrådsremissens lagförslag överensstämmer med propositionens.

utföra en fortlöpande tjänst. Skälen för ändringen har utvecklats i avsnitt 2.2 i den allmänna motiveringen.

Prop. 1986/87:88

7 §

Vid köp av lös egendom börjar ångerveckan löpa den dag då konsumenten *tog emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersökte godset* eller likadant gods, dock tidigast den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa.

Vid avtal om en fortlöpande tjänst börjar ångerveckan löpa den dag då de handlingar som avses i 4 § kom konsumenten till handa. Detsamma gäller vid köp av lös egendom, om näringsidkaren skriftligen har kommit överens med konsumenten om detta i fall då

1. godset har tillverkats eller väsentligt ändrats efter konsumentens särskilda önskemål, eller
2. det, med hänsyn till att godset är skrymmande eller av någon annan liknande anledning, inte skulle vara rimligt att ångerveckan börjar löpa först då konsumenten *tog emot godset eller en väsentlig del av det eller dessförinnan undersökte godset* eller likadant gods.

I paragrafen anges hur ångerveckan skall beräknas. På de skäl som har anförts i avsnitt 2.3 i den allmänna motiveringen har utgångspunkten för beräkningen ändrats så att det avgörande inte längre är när konsumenten får tillfälle att undersöka godset eller likadant gods. Den relevanta tidpunkten är i stället när konsumenten faktiskt tar emot godset eller en väsentlig del av det eller före leveransen undersöker godset eller likadant gods.

De nya reglerna får till följd att ångerveckan vid köp av lös egendom inte börjar löpa, om konsumenten inte löser ut det gods som näringsidkaren skickar till honom och inte heller tidigare – framför allt vid ett hembesök – har undersökt godset eller likadant gods.

För att konsumenten skall kunna sägas ha undersökt godset vid ett hembesök är det nödvändigt att det då har företetts för honom. Konsumenten får därvid själv ta ställning till hur ingående han skall undersöka godset.

Frågan vid vilken tidpunkt konsumenten skall anses ta emot godset får besvaras olika alltefter vilket sätt näringsidkaren använder för att överbringa det. Om godset lämnas till konsumenten personligen eller genom bud, sker mottagandet då det överlämnas, såvida inte konsumenten redan då avvisar det. Skickas godset med posten för att avhämtas på ett postkontor, t.ex. som postpaket, tar konsumenten inte emot godset förrän han kvitterar ut paketet.

Vad som är att anse som en väsentlig del av godset får avgöras med hänsyn till det syfte som regeln har. Avgörandet kan därför bli beroende av vilken typ av gods det är fråga om.

5 Hemställan

Prop. 1986/87:88

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över förslaget till lag om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361).

6 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1987-02-13

Närvarande: justitierådet Knutsson, f. d. justitierådet Sterzel, regeringsrådet Tottie

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 5 februari 1987 har regeringen på hemställan av statsrådet Wickbom beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till

lag om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361).

Förslaget har inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Severin Blomstrand.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 februari 1987

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Gustafsson, Hjelm-Wallén, Bodström, Gradin, R. Carlsson, Holmberg, Wickbom, Johansson, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist

Föredragande: statsrådet Wickbom

Proposition om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361)

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande (beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 5 februari 1987) över förslag till lag om ändring i hemförsäljningslagen (1981:1361).

Föredraganden upplyser att lagrådet har lämnat förslaget utan erinran och hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehåll

Prop. 1986/87:88

Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 februari 1987 ...	4
1 Inledning	4
2 Allmän motivering	5
2.1 Lagens tillämpningsområde	5
2.2 Konsumentens skyldighet att påtala informationsbrister	6
2.3 Utgångspunkten för ångerveckan	7
2.4 Ikraftträdande	8
2.5 Kostnader och resursbehov	8
3 Upprättat lagförslag	9
4 Specialmotivering	9
5 Hemställan	11
6 Beslut	11
Utdrag ur lagrådets protokoll	12
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 februari 1987 ..	13